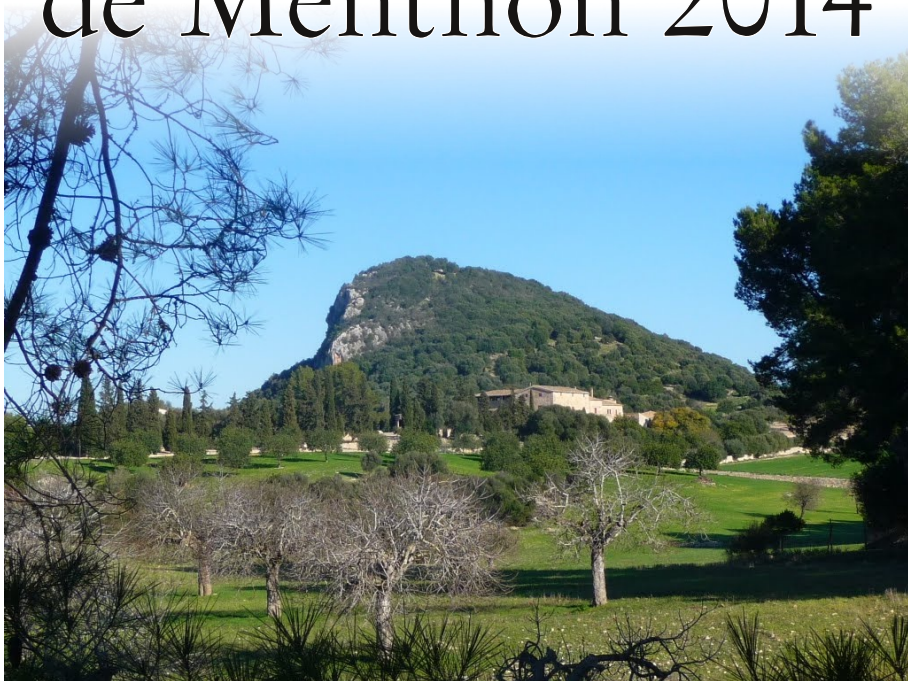

Sant Bernat de Menthon 2014

15 de juny
Puig de Sant Nofre
Sant Joan

Patrocina

Ajuntament de
Sant Joan

Organitzen

Grup
Excursionista
Mel i Sucre

Sant Nofre i les ermites que duen el seu nom

Tothom té més o manco la idea que gairebé totes les ermites mallorquines tenen com a titular la Mare de Déu, encara que amb diverses advocacions. D'ermites dedicades a honorar altres sants podem dir que tan sols se'n coneixen quatre que tenen per patró el sant que aquí veneram, és a dir sant Nofre.

El present lloc, que és l'únic que avui ens interessa, fins arribat l'any 1400 no fou conegut amb la denominació actual, sinó que tan sols es deia "puig de la Bastida", com la possessió encara avui en dia. Aquell segle pareix que ja hi havia una capella amb un ermità que hi romania encara l'any 1412. Durant aquell període devien ser ja una bona comunitat, ja que sabem que el bisbe nomenava confés a la comunitat recalcant que no fossin més de sis membres, citant l'ermita de Sant Joan "del puig de la Bastida".

Del sant sabem poques coses certes, ja que és molt antic. El suposam nat a un poble etiop devers l'any 320. Al cap de poc de néixer, el pare, que era un rei escrupolós i dubtant de la paternitat, volgué fer la prova i el llançà dins una foguera. El nin salvà la vida. Ja de molt jove passà a viure al desert per fer penitència. Era de l'antiga religió copta, la més antiga del cristianisme. Durant 60 anys només s'alimentà amb aigua i dàtils i per cobrir-se tan sols vestia un sac teixit amb palmes, i la llarga barba i cabellera.

Morí a un desert de Síria. Les seves despulles descansen avui dins un vell monestir del centre del Caire.

A Mallorca fou molt venerat i totes les esglésies tenien una capella o un quadre del sant. Una curiositat: el jesuïta mallorquí P. Jeroni Nadal, company de sant Ignasi, n'era tan devot que el mateix fundador de la Companyia volia imitar-lo amb les penitències.

És de lamentar que de les quatre ermites que hi havia a l'illa dedicades al sant no en roman cap de dreta.

Segons l'arxiu dels actuals ermitans, no hi ha dades ni dates d'aquesta ermita. No va estar ocupada després de la restauració de l'eremitisme de l'any 1644 duita a terme per l'ermità Joan Mir.

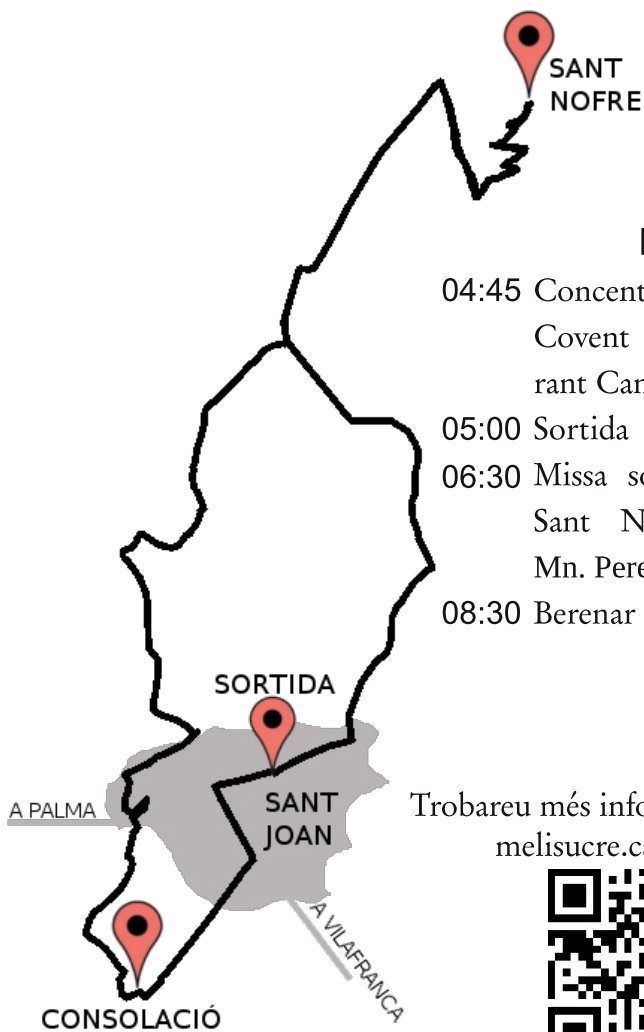
Miquel de Binifar

Sant Nofre i els santjoaners

Sant Joan no té muntanyes, deveu pensar, per qualche cosa està al bell mig del Pla de Mallorca! I és vera que no tenim grans elevacions però sí que tenim algunes muntanyoles que són emblemàtiques per a tots els santjoaners i que, creim modestament, mereixen ser conegudes pels externs. El puig de Sant Nofre ocupa un lloc destacat dins l'imaginari de la vila. Sense ser tan sols el punt més elevat del terme, és el que concentra més històries. Hí contribueix, sens dubte, formar part de la possessió de sa Bastida, tenir les ruïnes d'una petita ermita i ser dels pocs turons santjoaners amb un costat que un serrat fa inaccessible. A sa Bastida se la relaciona popularment amb la Inquisició i circula una llegenda sobre un santcríst verd i una trapa per on queien els dissortats. L'ermita confereix al puig un caràcter místic, igual que al turó de Consolació, que també visitarem en aquesta diada. La cara nord de Sant Nofre, la que es veu des de Sineu, és escarpada. Un petit "portell" que guaita damunt el penya-segat és conegut com el Bot des Cans, ja que tothom "sap" que la gent hi estimbava els pobres animals que havien deixat de fer servei. També són coneguts els corbs que habiten aquestes altes parets. Diuen que des de sempre n'hi ha viscut, com a mínim, una parella i és fama que una vegada hi va néixer un animal bicèfal. Quan el Centre Cultural de Sant Joan va crear les seves bèsties de foc va pensar en un animal de dos caps i de llavors ençà tenim el Corb de Sant Nofre.

El puig no ha estat mai fàcilment accessible. No hi havia cap camí per arribar al cim per on es pogués transitar lliurement. Depenies sempre de la benevolència de l'amo de torn de la finca. Això ara ha canviat. L'Ajuntament de Sant Joan ha fet una permuta amb la possessió de sa Bastida. A canvi de privatitzar el tram de camí que passava per davant les cases s'ha obtingut un camí públic que s'enfila al capcurucull del puig, juntament amb una gran extensió allà mateix, que inclou les restes de l'ermita. S'ha de dir que el camí que s'ha "perdut" transcorre íntegrament per dins la finca de sa Bastida i no ha limitat l'accés a cap altre lloc.

Programa

- 04:45 Concentració davant Can Covent (devora el restaurant Can Tronca)
- 05:00 Sortida
- 06:30 Missa solemne al puig de Sant Nofre, oficiada per Mn. Pere Orpí
- 08:30 Berenar a Consolació

Trobareu més informació a la pàgina melisucre.cat/?p=1603

Informacions

L'Ajuntament de Sant Joan patrocina el berenar per a tots els assistents.

Seguiu el camí marcat per a l'ascensió al puig.

Podeu aparcar els cotxes als carrers pròxims a la sortida.

Respectau el descans de la gent que encara dorm.